

**[Bligrav-Nielsen]**

der nu selv siger, at hun går ind for en CO<sub>2</sub>-afgift, men i en lidt anden sammenhæng, her fremfører et sådant argument, det allertyndeste af de argumenter, der har været imod dette forslag.

Jeg må sige, at tiltroen til, at energiministeren er i stand til at føre dette forslag ud i livet, bliver stadig mindre.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Jeg synes, det er en meget bøvet måde, energiministeren har at bekræfte det, jeg sagde før, på. Hvad var det, energiministeren fik sagt og pakket ind i mange ord? Energiministeren bekræftede, at regeringen havde spillet ud med en CO<sub>2</sub>-afgift, der skulle sætte ind over for private tidligere end det, der ligger i beslutningsforslaget. Tak for det! Det var det, jeg sagde.

Energiministeren bekræftede, at regeringen ikke ville være med til aktivelementerne, altså det, der er med til at sikre den rigtige energi- og miljøpolitik, som virker hurtigt. Det var det, jeg sagde. Tak for det, fru energiminister!

Energiministeren bekræftede, at regeringen havde foreslået, at der skulle indføres en generel CO<sub>2</sub>-afgift for erhvervslivet pr. 1. januar 1993. Energiministeren kaldte det en principbeslutning. Det var nu ikke det, der blev sagt, men lad os nu ikke skændes om det ord. Det var jo det, regeringen foreslog. Det bekræftede energiministeren. Det siger jeg tak for.

Og endelig bekræftede energiministeren, at regeringen kun ville være med, hvis man skyndte sig at bruge pengene, så man ikke fik reduceret underskuddet på statsfinanserne.

Jeg må sige, at det blev pakket ind i mange ord, men energiministeren bekræftede det hele. Det skal energiministeren ikke have utak for. Men jeg vil anbefale energiministeren fremover bare at nøjes med at bekræfte; det er langt enklere for debatten, og det forkorter den i øvrigt også.

**Poul Nielson (S):**

Energiministeren siger, at hver gang en virksomhed bliver nævnt, så bliver den undtaget i debatten. Det ved jeg nu ikke. Jeg synes ikke, det er en rimelig beskrivelse.

Ministeren siger også, at jeg senest her i dag har sagt, at olieraffinaderierne ikke skal betale energifgifter. Jeg synes, at der er grund til at gå en lille smule i detaljen her.

Sagen er, at landets olieraffinaderier lige så vel som selve produktionsplatformene på Nordsøen i dag er koblet helt ud af eller slet ikke koblet ind i afgiftssystemet som sådant. Alle virksomheder får refunderet energifgifterne 100 pct. Det gør raffinaderierne ikke, fordi den del af råolien, de bruger, når de forarbejder den til produkter, slet ikke er gjort op som et energiforbrug i den forstand; det er en slags procesvind, så det kommer slet ikke ind i skattesystemet. Og vi har aldrig drømt om, at det skal ind i skattesystemet. Den sag har vi slet ikke rejst; derfor har det fra starten af været en misforståelse – og det ved raffinaderierne også – at de skulle have et særligt problem. Det er rigtigt, at de har protesteret, men når man så taler med dem og forklarer dem det, siger de: Nå ja, men vi regnede sandelig også med, at der ikke ville ske forandring på det punkt. Det er det, jeg en gang imellem kalder »professionelt hysteri«. Jeg troede ærligt talt, at ministeren var bedre informeret end som så.

Så en bemærkning: Når ministeren siger, at forbrugerne i de store, gamle, veletablerede kraftvarmebyer selv har betalt for værkerne, er det delvis rigtigt, og det er da altid noget. Intet kommer af intet undtagen lommeuld og den billige varme fra Fynsværket.

Det er sådan, at alle elforbrugerne har været med til at bære kapitaldelen på de store, gamle kraftvarmeværker. På de nye er det lidt mere rimeligt fordelt, men alle har været med.

Jeg vil sige om den tale, energiministeren har holdt her, at det virkelig viste sig at være godt, at statsministeren var her, således at vi fra starten af debatten om forslaget i sin helhed havde orden i det vigtige, nemlig at vi har regeringschefens tilsagn om, at der bliver arbejdet loyalt med dette, når det skal føres ud i livet. Derfor vil jeg gerne takke statsministeren for det klare svar. Det er da klart, at alle har lov til at diskutere dette til efteråret og i løbet af processen frem til da. Vi vil, som vi har sagt det, på egen foranledning åbne for og være med til at se på ting og sager, men det er jo noget andet end den regulære eftertænkning, som ellers kunne komme.

Lad mig sige som afslutning til energiministeren, at man kan komme ud for noget, man ikke har ønsket, måske endda noget, man har frygtet, og som man måske ikke forestillede sig man ville synes om; det kan endda være noget,